

[Valdemar Sørensen.]

har endda haft Tilfælde, hvor Paaskuddet om en Ombygning har været nok til at føre en Retssag igennem og faa en Lejer opsagt. Boligretten kan, saadan som Loven er formuleret, ikke gaa anden Vej, den er ogsaa i dette Tilfælde henvist til at handle inden for en bestemt, ret snæver Margen. Naar en Ejer ønsker at sammenlægge Lejligheder eller nedlægge en Lejlighed, maa han sige Lejeren op. Denne Opsigelse maa inden 14-Dage sendes ind til Boligrettens Behandling og afgøres da efter de Omstændigheder, der i Øjeblikket foreligger. Men hvis nu ikke Kommunalbestyrelsen paa det Tidspunkt har givet sin Godkendelse, kan denne Lejer omsonst blive sagt op.

Mig forekommer det, at Paragraffen i den Form, den har, maa give Anledning til ganske de samme Misbrug som Hovedparagraffen om Opsigelse i den almindelige Lov om Leje, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om man i et Udvalg kunde tale lidt med den højtærede Minister, om det ikke er muligt at finde en Formulering, hvorefter en saadan retslig Behandling og Opsigelse kun kan finde Sted, efter at Kommunalbestyrelsen eventuelt har godkendt Nedlæggelsen. Der gaar saamænd ikke saa forfærdelig lang Tid — de 14 Dage, Lejeren har Respit, og saa Boligrettens Behandling, som ikke kan tage saa forfærdelig lang Tid —, saa det forekommer mig rimeligt, om man tog dette Hensyn, saa at de Ejere, der vil nedlægge eller sammenlægge Lejligheder, maa tage den Tidsfrist i Betragtning, der her er Tale om.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til § 7. Efter de Tal, der foreligger, og med de Forhold, der hersker inden for Boligvæsenet i Hovedstaden og mange af de større Byer, er det klart, at der kommer mange Retssager om Lejeforhold og Boligforhold til Behandling, mange flere end under normale Forhold, og den Udvidelse, her foreslaas af Boligretten i Hovedstaden, er sikkert paakrævet under Hensyn til Forholdene. Men der er en Bemærkning, jeg gerne vilde have Lov at gøre i Tilslutning til det Forslag, der er stillet her. Det er dette, at selv om det under normale Forhold er rimeligt og rigtigt — og jeg har selv været en Tilhænger af det —, at Retssager for Boligretten og de andre Retter om Lejespørgsmaal paa en vis Maade behandles som andre Sager, det vil sige at de, der anlægges dem, maa bære de Omkostninger, de medfører, stiller Forholdet sig helt anderledes med de Retssager, der i Øjeblikket i stigende Tal anlægges an-

gaende Lejespørgsmaal. De er nemlig anlagt i en højst unormal Tid og anlagt under Forhold, hvor al anden Prisregulering — for Lejeregulering er jo en Prisregulering — foregaar paa det offentliges Bekostning. Derfor synes jeg, der er noget urimeligt i, at man ikke søger at indføre den Tilstand, at saa længe de ekstraordinære Forhold paa Boligvæsenets Omraade paabyrder os alle en ekstraordinær Lovgivning, maa ogsaa de Retssager, der anlægges under denne Lovgivning, være gratis for de vedkommende Parter.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger til Lovforslaget, fordi jeg syntes, det vilde være naturligt, naar man beskæftiger sig med en Udvidelse af Boligretten, da ogsaa muligvis at faa at vide, hvordan den højtærede Minister vil stille sig til en Bestræbelse som den, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Jeg ønsker altsaa Lovforslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling og skal i øvrigt anbefale det til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget og vil gerne henstille, at man søger at faa Forslaget gennemført hurtigst muligt. Jeg tror, det er nødvendigt af Hensyn til Boligforholdene i Kommunerne, at Kommunalbestyrelserne ude omkring benytter den Lejlighed, de faar ved Lovforslagets Gennemførelse, til at faa Haand i Hanke med de Sammenlægninger, som foretages, idet Kommunerne, som staa med Ansvar for, at der bliver skaffet Bolig til mange Mennesker, maa have en Mulighed for at have de Lejligheder til Raadighed, der er at faa til Raadighed paa rimelig Maade. Vi har ikke nogen egentlig Statistik over, hvor mange Sammenlægninger der er foretaget i de forskellige Byer, men at der er en Udvikling i Gang i Retning af Sammenlægning, derom er der ingen Tvivl; og at det er nødvendigt, at Kommunerne faar Indseende med, hvad der foregaar i saa Henseende, tror jeg — det er ogsaa kommet til Udtryk her — alle er enige om.

Jeg mener ikke, at man skal fortolke Bestemmelsen om, at en Husstand kun kan raade over een Lejlighed i en Kommune, for stramt. Det tror jeg heller ikke man vil gøre. Det er jo en Bemyndigelse til Kommunalbestyrelserne, Lovforslaget giver, og det er ikke fastslaaet med de Udtryk, der her er anvendt, at det skal være nøjagtigt foreskrevet. Det er en Bemyndigelse til Kommunerne til at kunne skride ind over